

Csehy Zoltán

Fordítsak netalán újra Anakreónt?

Fordítsak netalán újra Anakreónt?
Pár bordal fölűdít. Fölvizezett aszú
párlatmézeitől illatosult a lég:
hús nosztalgia-térerő

árad szét, s a kevély hangszer örülni kezd.
Nagy szólólevelek nőnek a ház fölé.
Túlzásokba eső, dús vegetáció,
filmekben se lehetne szebb.

Burjánjambusokon andalodó zenét
hergelt vadra a mély és militáns öröm.
Támad szinte a vágy, s lelki göröngyökön
úthenger lesz a könyvtekercs.

Nyűgözzél le, derűs férfidelírium!
Hirdesd ösztöneid szent igazát, erő!
Tréfálkozzanak őskajla szilénoszok
részeg kentaurok között!

Átváltozni kegyes rendelet és szabály.
Szépséged hihetetlen dithüramboszát
zengem, bárha tudom, vicces, ahogy szemed
tükrében keresem magam.

Szkolionok

Pallas Tritogeneia, védj a verset!
Dúlt városfalait ne érje szégyen!
Fura rom ma, süllyedező,
archeológusoknak kitalált terep.

Antik képzeletem jövő időben
gondolkodva teremt utópiákat.
Paradigmaátemelő
sánchidainkat óvd, szép szimuláció!

Nézd víg kedvvel a versmakett-világot!
Törpült érzelemáradat, parányi
hedonista hübriszek és
törpe katarzisok tág terepasztalán

nem mozdulnak a sablonos szereplők.
Nem mozdulni öröm: megérted egyszer!
Csak a változatlan idő
ér valamit. Kövülj bár bele, érzelem!

Szapphó-szkolionok

Jöjj hozzánk, te nagy istenasszony, itt vár
tömjénfüsttel a földiszíttelt oltár!
Lugas is van és a tömény
giccs se hiányzik, oly *camp* ez a kis liget!

Megvan minden igényes attribútum
ahhoz, hogy stilizálva édelegjünk.
Ez a forma is csodaszép:
többmenetes gyönyört sejtet a dallamív.

Ocsmányak hat a testi vágy, ha tompa.
Pornográfia színarany keretben.
Puha női ölbe vesző
nyelv, ha beszélni vágysz, mámorosan beszélj!

Transzcendens hozadékaid dicsérem,
élő szex! Ne feledd a lelki dózist!
Patakágyra rózsaszírom
hull: a szemed finom héja fölé a csók.

Egy költőre

Túlterhelt soraid kurva unalmasak.
Dib-dáb ötleteid aljzata süppeteg.
Tágas versmocsarak szintje fölé alig
nő egy kákaszerű virág.

Túlzó önmagaság! Isteni maghiány
 tágas táptelegen. Bánts legalább, ha mersz!
 Aknátlan pufogás, szőnyegezett magány:
 célig nem jut a drogfutár.

Túlélős kritikán csámcsog a közbeszéd.
 Langyos láttamokat rak ki a szép közöny-
 istennő, s a kezén festi tovább vörös
 körmét, mely töredezni kezd.

Lennél nagy, heteró bölény

Lennél nagy, heteró bölény,
 láthatnád, hogy a gyors élvezet: áldozat.
 Néznél kéjjel a völgy felé
 mustrálgatva a sok völgyi tehén farát.

Roppant ösztöneid fölött
 ott zümmögne a vad, sárga bögyölycsapat,
 szagló hímtagod árnya, mint
 némult szikladarab esne a fű fölé.

Egy Radnóti-idillbe fúlt
 nyárból jönne feléd némi decens remény.
 Ifjú kedved alá ki rak
 gyűjtőt, s honnan a hő dunsztja, az ösztöné?

Mondhatnánk, hogy az istenek
 tréfálkoznak, a rét vonzza idilljeit.
 Állat vagy. S ez a szkript. Ne félj,
 vágóhídra kerülsz, hív a futószalag.

Nagy Márta Júlia

Vágóhíd utca

Firkálmány a felfakadt, keléses falakon,
 ahol kocsmagőz volt, ott szél járja át a csontokat.
 Felhőt átfúró fekete erekben
 a levélpacák festéke szétszalad.